

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Da Huss blev brændt paa Baalet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Da Huss blev brændt paa Baalet", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 346. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid110311/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

- 7 Der gik saa stadseligt et Tog
Af Høie og af Lave,
De agtede Vorherres Bog
Hos Luther at begrave,
De To, saa raabde vilde Flok,
Til Fædrene var gode nok,
Men vi har Kraft og Dyd og Kløgt,
Kom ei til os med Herrens Frygt!
Vi voxet er fra Riset!
- 8 Der gik fuldmange lærde Mænd
I Spidsen af den Skare,
De spotted kiækt med Mund og Pen
Guds Ord det dyrebare,
Det var fuldynkelig en Gang,
Forlorne Skjalde glade sang,
Og Klerkene paa Skrømt kun lod,
Som om de stod den Flok imod,
De flygted eller fulgde.
- 9 Lutherus! paa det høie Nord
Profetisk du har peget,
Der, sagde du, skal boe Guds Ord,
Naar det fra os er vegett
Ak, vil dit Folk Guds Ord forsmaae,
Da gid det sees, du kunde spaae!
Bli'r Ordet huusvildt trindt om Land,
Gid aldrig dog af Bøg og Gran
Det fattes her en Hytte!

No. 120.

Luther og Guds-Ordet.

Kan synges som: Paa Hedenskabets Grændser.

- 1 Da Huss blev brændt paa Baalet
For Tro og Lære-Sæt,

- Og mest for Modersmaalet
Og Folkets Odelsret,
Smaafugle derom sjunge,
Ham Spaadom læe paa Tunge,
Som slog slet ikke feil.
- 2 Han sagde: snart en *Svane*
Med stærke Vingeslag
Skal bringe Bod for Bane,
Før *Gaasen*, stegt idag,
Og sandt er det at sige,
De Fugle heel ulige
Var *Huss* og *Luther* ei.
- 3 Der savnes Lys og Styrke
Hos *Bømerne* og *Huss*,
Med *Luther* midt i Mørke
Er Nordens Aand og Guds,
Han som en Helt mon stride,
Og Dugning-Skyer hvide
Udklækker Morgengry!
- 4 Ja, Troen paa Guds-Ordet
Med Lue-Tunge stærk,
Paa *Badet* og paa *Bordet*,
Som Frelsens Underværk,
Til Gru for hver en Pave,
Det er Guds-Aandens Gave,
Lys-Heltens Moderskiød!
- 5 Og *Luther* var Lys-Helten,
Som gik med Mund og Haand
I Marken eller Feldten
Før Nordens Friheds-Aand,
I Troens Seiers-Skjorte
Han sprængte Dødens Porte,
Saa Revnen sees endnu!

- 6 Med Doktor Morten *Luther*
Og Dagens Morgen-Skiær
En enkelt Sjæl kun smutter
Igiennem Revnen der,
Dog vitterlig for alle
Skal regnes til de Smalle
Den rette Livets Vei.
- 7 At Døren staaer vidaaben
Imellem Liv og Død
For Troens Folk i Daaben,
Som fra Guds Mund det lød,
Det saae ei *Luthers* Øie,
Det gjorde ham stor Møie,
Men den var dog ei spildt.
- 8 Han Døren fandt iblinde,
Gik trøstig derindad,
De Spæde med hans Minde
Gik efter ham paa Rad,
Og saae: *Guds Ord* ved Daaben,
Det holder Døren aaben
Til Troens Paradis.

No. 121.

Luther i Worms.

Egen Melede af C. *Barnekow.*

- 1 Jeg var en Munk i Sachsenland,
Hvor Malmen groer i Fjelde,
Jeg brød mig ei om Pavens Band,
Ei om St. Peders Vælde!
- 2 Jeg foer dog ei med Lærdom ny,
Skiøndt Paven det tør mene,